

ROŠŤÁCI V AKCI

A TAJEMSTVÍ KOUZELNÉ JESKYNĚ

Petra
Martišková

ilustrovala
Marie
Koželuhová





ROŠŤÁCI V AKCI

A TAJEMSTVÍ KOUZELNÉ JESKYNĚ

Petra
Martišková

ilustrovala
Marie
Koželuhová



bambook®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Petra Martišková

Rošťáci v akci

a tajemství kouzelné jeskyně

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 136. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2025

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2025

ISBN 978-80-271-8064-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-5930-7 (print)



Hurá, prázdniny!	7
Já svatbovat nebudu!	11
Čertova Lhota	15
Kouzelný svitek	19
Temné tajemství	23
Udatný zachránce	28
Když přijela pouť	32
Rybízoví plantážníci	36
Ztráty a nálezy	40
Nejlepší trest na světě	43
Čertovy skály	47
Kouzla a čary	51
Čertovské Štístko	54
Tři přání	58
První přání	62
Protivné prázdniny	66
Druhé přání	70
Pekelné povídání	74
Čertoviny a jiné lumpárny	78
Třetí přání	81

HURÁ, PRÁZDNINY!

„Jupí, konečně prázdniny!“ vykřikla vesele Eliška. Popadla vysvědčení, které odshora až dolů zdobily jen samé jedničky i pochvala od paní učitelky, a chystala se vyběhnout ze třídy.

Ale paní učitelka ji zarazila. „Kam tak spěcháš, Eliško?“

„Přece na prázdniny, paní učitelko! Hned jak přijdeme s bráškou ze školy, jedeme k babičce a dědovi.“

„K babičce?“ ohrnula nos Terežka. „To je ale pěkná nuda. To my pojedeme s rodiči k moři,“ chlubila se.

„A my zase do Londýna,“ hlásila se Jana.



„My budeme chodit s tátou a bráchou celé léto na ryby,“ přidal se Kryštof.

Celá druhá á měla samé krásné plány na prázdniny. Někdo se chystal k moři, jiný k českému rybníku. Radek se těšil na kolo, Jirka na brusle a David stráví celé dny na fotbalovém hřišti. Anička pojede k tetě, Lenka zase s rodiči na výlety po hradech a zámcích. Všechny děti zkrátka měly parádní plány a moc se těšily. Nebylo divu, že ve škole už neměly stání.

Paní učitelka se usmívala, popřála jim krásné prázdniny a hezky se s nimi rozloučila. Druháci, ze kterých se po prázdninách stanou už velcí třetáci, se rozprchli na všechny strany, ani se po škole neohlédli.

Kdo by se také ohlížel? Vždyť před sebou měli ty dva nejkrásnější měsíce v roce – prázdniny. Žádné úkoly ani učení, žádné brzké vstávání. Ale dlouhé letní večery u ohně, lenošení a samá dobrodružství a prima hry. Je jasné, že se děti nemohly dočkat.

Eliška měla den, kdy se rozdávalo vysvědčení, ze všech prázdninových dnů vůbec nejradši. Z prázdnin se totiž neukrojl ještě ani kousínek, a přesto už byla v půl desáté doma.

Přiběhla celá natěšená, vysvědčení dala rodičům do kuchyně na stůl a vběhla do dětského pokoje jako velká voda. Ze skříně vytáhla velký, modrý kufr a začala do něj úhledně skládat věci. Maminka jí už včera připravila seznam a Eliška si z něj poctivě odškrtovala.



„Trička, šortky, legíny, mikiny, kšiltovku, pláštěnku a holinky, kdyby náhodou přšelo, plavky, ponožky...“, vypočítávala. Přidala ještě dobrodružnou knížku, kterou jí doporučila Hanka a tvrdila o ní, že je úplně suprovní, a svého oblíbeného plyšáka.

„Plyšáka?“ posmíval se jí Matěj, její o rok starší bráška, který právě vpadl do pokoje. „Copak jsi mimino?“ Sám si do kufru přihodil kopací míč a karty.

„No a co?“ vyplázla na něj Eliška jazyk.

„Jsi ještě prcek,“ smál se jí.

„To teda nejsem, vždyť po prázdninách už jdu do třetí třídy.“

„A co má být? Já jdu do čtvrtý. To je úplně fuk,“ pokrčil Matěj rameny. „Místo plyšáka si radši zabal baterku.“

„Baterku?“ vykulila Eliška oči. „Myslíš, že u babičky nepůjde elektřina?“

Matěj nad ní zavrtěl hlavou. „Ty jsi ale trdlo. Jasně že půjde, ale baterku potřebujeme na dobrodružné výpravy. Letos už s Bořkem určitě přijdeme na kloub té záhadě se strašidly,“ kasal se.

Eliška si sice do kufru baterku přibalila, ale o tom, že by někde honila nějaká strašidla, nechtěla ani slyšet. Nic takového. Hezky bude chodit s babičkou a dědou do lesa na houby. A s Lindou se bude koupat, hrát na schovku a skákat do sena. Žádná strašidla!

Jenže to by Eliška s Matějem nesměli jet na prázdniny do Čertovy Lhoty – na to nejstrašidelnější místo vůbec.